

שמחה – ליקוטי מוהר"ן – חלק א'

אחד האישים הבולטים בין גדולי ישראל שעסק בשמחה היה ר' נחמן מברסלב. בתורתו הוא חוזר על יסוד זה פעמים רבות ועל חשיבותו בעבודת ה'. נלמד חלק מתורה רפ"ב מליקוטי מוהר"ן העוסקת בחשיבות השמחה.

את דבריו פותח ר' נחמן בצורך לדון לכף זכות. כאשר מתבוננים על אדם ומוצאים בו נקודות טובות, נקודות אלה מקבלות יותר משמעות, ודבר זה משפיע על האדם. בכך יש אפשרות להעלות ולרומם אדם רשע – על ידי מציאת נקודה טובה הקיימת בו. מחר נלמד איך עצה זו יכולה להשפיע גם על המבט שלנו על עצמנו.

דע כי צריך לדון את כל אדם לכף זכות,
ואפילו מי שהוא רשע גמור
צריך לחפש ולמצא בו איזה מעט טוב, שבאותו המעט אינו רשע.
ועל ידי זה שמוצא בו מעט טוב, ודן אותו לכף זכות
על ידי זה מעלה אותו באמת לכף זכות
ויוכל להשיבו בתשובה.
ונהי בחינת "יעוד מעט ואין רשע והתבוננת על מקומו ואיננו",
הינו שהפסוק מזהיר לדון את הכל לכף זכות
ואף על פי שאמתה רואה שהוא רשע גמור
אף על פי כן צריך אמתה לחפש ולבקש למצא בו מעט טוב, שישם אינו רשע.
ונהי 'יעוד מעט ואין רשע',
שצריך אמתה לבקש בו עוד מעט טוב שיש בו עדון, שישם אינו רשע,
כי אף על פי שהוא רשע, איך אפשר שאין בו מעט טוב עדון,
כי איך אפשר שלא עשה איזה מצוה או דבר טוב מימיו,
ועל ידי זה שאמתה מוצא בו עוד מעט טוב שישם אינו רשע ואמתה דן אותו לכף זכות,
על ידי זה אמתה מעלה אותו באמת מכף חובה לכף זכות, עד שישוב בתשובה על ידי זה,
ונהי 'יעוד מעט ואין רשע',
על ידי שמוצא בהרשע עוד מעט טוב, שישם אינו רשע,
על ידי זה 'והתבוננת על מקומו ואיננו',
הינו כשתבונן ותסתכל על מקומו ומדרגתו
ואיננו שם על מקומו הראשון,
כי על ידי שמוצאין בו עוד מעט טוב, איזה נקדה טובה, ודנין אותו לכף זכות,
על ידי זה מוציאין אותו באמת מכף חובה לכף זכות,
והתבוננת על מקומו ואיננו, כפ"ל, והבן.